

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 4. Contra pusillanimes & curiosos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

reuelaret, vnum aliquem ex ea ciuitate, in qua tu habitas, esse destinatum ad perpetuam in inferno habitationem: o quantas angustias, quatas anxietates cor tuum perferret! quã totus tremeres, nẽ forte tu esses ille infelix, cui fors adẽ horrenda cõtingeret! Benẽ hoc nouerat ipse Saluator, cũ in parabola nuptiarum, in qua plurimi inuitati conuenerant, dixit, vnum fuisse deprehensum *n absque veste nuptiali*: ac propterea à nuptiali conuiuio exclusum, *missum esse in tenebras exteriores*: existimauit enim, satis fore, vel vnicum nominare, vt omnes simul tremere: ex quo timore cautiore redderentur, ac solliciti, nẽ forte & ipsi excluderentur.

§. 4. *Contra pusillanimes & curiosos.*

EX his accipere solent pusillanimes occasionem adẽ tremendi iudicia **D E I** circa prædestinationem & reprobationem hominum, vt millies animis cadant; sapẽq; curiosẽ, temerẽ, & arroganter contra **D E I** in sua gubernatione dispositiones cõsiliaq; iudicẽt: præcipuẽ cum perpendunt, quãnis numerus prædestinatorum adẽ sit magnus, vt supra est dictum: sine vlla tamen comparatione multo esse maiorem reprobatorum: siquidem propterea dixerit Salomon: *a Stultorum infinitũ esse numerum*: merito stultos appellans, qui sua culpa pereant. Alij quidem quod fugientes ipsam scalã cœli, detestantesq; religionẽ Christianã, nec primũ eius gradũ, qui est Catholica fidei, attingere velint. Huiusmodi sunt hæretici, Iudæi, Mauri, & Gentiles omnes: ex quibus tres fere huius numeri partes consiciuntur, & repletur infernus; cumq; eorũ multo sit maior, quã Christianorũ numerus, iurẽ dicitur: *b paucos esse qui inueniãt: viã, qua ducit ad vitã, & c multos esse vocatos, paucos vero electos*. Alij verò, quod cũ ascendere ceperint, & ad gratiẽ statum peruenerint, ab eadẽ excidant culpã suã: & cum possent per pœnitentiã rursũ, id negligãt; spontẽ eligentes, esse infelicis huius numeri partẽ, & à cœlesti felicitate excludi. Sed neutri horũ causam habet, cur de Deo cõquerantur: qui in medio & conspectu totius mundi erexit cœlestẽ quandã scalã, per quam possint omnes in cœlum ascendere designans sua generali prouidentia omnibus hominibus sufficientissima media, ad obrinendam salutẽ nisi ipsi sibi desint: quãuis, ad infinitã suẽ misericordie diuitias ostendẽdas, maiora studia aliquibus, quam alijs ostendere velit. Ex quo prouenit, vt alijs quidem re ipsa saluentur: quod alijs pereãt, id propterea accidit, quod vt nolint subsidijs, quã **D E V S** omnibus offert vniuersim. Quemadmodum videre licet in duabus illis sociabus **R V T H** & **O R P H A**: quarum prior inuenit gratiam in oculis **D E I**, à quo vocata, ascendit per scalam cœli: quia diuina vocationi obediuit: posterior, verò, etsi etiam vocata, noluit tamen ascendere: eligens potius in sua idololatria permanere, quemadmodum postea videbimus.

Vnius periculum terreat omnes.

n Matt. 22. 12.

1.

a Eccl. 1. 15

b Matth. 7.

14.

c 22. 14.

d Rom. 11.33

HVCVSQVE peruenisse, & hoc solum nosse, satis tibi esse, debet: neque enim ultra litus extenditur abyssi prædestinationis, & reprobationis hominum. Id eoque hic tibi sistendum, si euadere cupias submerisionem, tentando ingredi ad profundiora: quemadmodum substitit Apostolus Paulus, cum loqueretur de electione Iacob: & odio Esau, deque reprobatione populi Iudaici, & uocatione Gentilis. Nam etsi raptus ad tertium cælum, vidit arcana DEI: quando tamen ad hoc peruenit, exclamans dixit: *d O altitudo diuitiarum sapientia & scientia DEI: quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, & inuestigabiles via eius: Quis enim cognouit sensum Domini? aut quis consiliarius eius fuit? aut quis prior dedit illi, & retribuetur ei? Quoniam ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt omnia, ipsi gloria in secula, Amen.* Hæc S. Apostolus, ad temeritatem & curiositatem nostrorum iudiciorum comprimendam; nobisque persuadendum, in solo DEO collectas esse diuitias omnes, sapientia, scientia, sanctitatis, ac prudentia cum infinita earum excellentia, ac proinde quicquid ipse ordinet, ac disponat, rectum id esse, iustum ac sanctum; ad eum tamen sublime, & à nobis eleuatum, ut nemo possit arcana diuina ipsius sapientia consilia cognoscere; nec vias rationesque assequi, quibus eadem mandat executioni: eò quod nec consiliario opus habuerit; cum sit ipse infinite sapiens; nec coadiutore ad suas dispositiones exequendas, cum sit ipse omnipotens. Nec potest quisquam, ad eas mutandas, aut exequendas eum obstringere: cum omnes ab eo, quicquid habent, accipiant; ipse uero à nemine quicquam, omnes ab ipso dependent, & ipse à nullo. Quamobrem omnes tenentur perpetuo ei deferre honorem, tanquam principio, origini & fonti, ex quo quicquid boni omnes habent, promanat: sibi que ipsis tribuant, quod oblatum bonum non assequantur: quandoquidem in ipsorum libertate ille posuit, illud acceptare, aut reijcere.

S E D forte dices, subijcere te iudicium tuum DEI dispositionibus, quas ita iustas rectasque existimas, ut causam nullam habeas de eis conquerendi: satis enim esse, quod sint creatoris dispositiones, ut eas creatura veneretur: nihilominus tamen grauissime te angit, ob dubium quo laboras, an sis prædestinatus; & ingentem timorem, quod sis reprobandus ob admissa prius peccata: quia nescis, an uocabit te DEVS, ut iustificet; & an sit auxilium daturus, ut in iustitia perseueres; actandem te glorificet. Ad hæc dubia potuissim ego respondere alijs maioribus obiectis, non ex parte DEI, sed ex tua. dicerem enim, potius dubitare te posse, an uelis DEI uocationi respondere; aut in bono, quod is liberaliter tibi dedit, perseuerare? Omnia enim datorum mala non illi ex eo euenerunt, quod defuerit Deo uoluntas eos saluandi, sed quod ipsi sinet defuerit uoluntas salutem suam serio procurandi. Quod si anxietatem hanc cupis deponere, clareque videre, nunquam defuisse Deo uoluntatem uocandi te; iustificandi, & glorificandi, nisi ipse me-

tibi

tibi defis; ac similiter agnoscere, qua ratione sufficientem diligentiam adhibere possis, nē tua voluntas defit in cooperatione cum diuina: per lege attentius, quā in huius Tractatus progressu dicturi sumus, ad rebelles peccatorum voluntates expugnandas: qua expugnatione expedita, tales afferemus rationes, quā dubia tua omnia etiam expediant.

CAPVT II.

DE VOCATIONE DIVINA, DEI QVE
inpirationibus; in quibus illa consistit, & eius effectibus ad conuertendos peccatores.

AD PROFERENDA in lucem magnalia, quæ in diuinarum Vocationum abyssu continentur, ne in re grauissima cæcè progrediamur: operæ pretium erit initio explicare, quid sit ipsa Vocatio, & quibus vocibus verbisque fiat. Quemadmodum enim homo, quem DEVS vocat, duabus partibus constat, externa scilicet siue visibili, hoc est corpore; & interna ac inuisibili, scilicet anima: Ita (teste S. Thoma) vocatio diuina duas similes partes complectitur: Exteriorem, quæ pulsibus verbisque fit, quæ corporis sensibus percipiuntur; cum DEVS D. N. per alios homines, Concionatores præcipue vocat, inuitatque peccatores, vt conuertantur, & pœnitentiam agant: & Interiorem, quæ est ipsiusmet Dei, intus ad corda loquentis, vocibus & verbis occultarum suarum inspirationum & illustrationum; iaculando scilicet repente bonas aliquas cogitationes, sanctosq; affectus, quibus allicit, persuadet, ac permouet ipsos peccatores, vt miserandum peccati statum deserentes, ad felicem gratiæ statum se transferant. Sicut dixit Apostolus: quod DEVS *avocauit nos, & eripuit de potestate tenebrarum, & translulit in regnum filii dilectionis sue: in quo habemus redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccatorum.* Absq; hac interna vocatione, externa sola parui esset momenti, & instar corporis sine anima: quemadmodum idem Apostolus dixit: *c neq; qui plantat est aliquid, neque qui rigat, proponens tantū exterius veritates; sed qui incrementum dat* DEVS, & internum earum sensum: efficiēs in anima tres admirandos effectus, propter quos S. Concilium Tridentinum, Sanctique Patres, hanc vocationem varijs nominibus appellant. *Primus effectus fit in ipso intellectu, cui manifestat veritatem, quam expedit illum seire: ideoque Illustratio appellatur, Colloquium DEI, aut Verbum interius, & GRATIA EXCITANS, quæ peccatorem veluti dormientē excitat. Secundus effectus fit in volūate, quā allicit, inclinātq; vehemēter ad bonum, quod ipsi deest: ac propterea dicitur Inspiratio, Impulsus, Impetus, Dei; tactus, quo tangit ipsum cor, Scintilla ignis Spiritus S. & GRATIA PRÆVENIENS: ea enim præ-*

Leff. 6. in
 cap. 8. ad
 Rom.

1. Thess. 2.
 12. b. Colos.
 1. 13.

1. Cor. 3. 7.
 Tres effectus
 Vocationis.
 Sess. 6. c. 5.

1.
 Intellectus

2.
 voluntatis